

Robert farin

Tað kom ikki óvart at frætta deyðsboðini av Robert Joensen. Nú var hann blivin gamal og ússaligur og orkaði ikki meira; hansara dagar vóru taldir.

Eg havi so mangt gott at minnst aftur á Robert. Vit hava verið grannar síðan í 1950, tá vit búsettust á Gerðabøi. Men tað var ikki fyrr enn hann skilti, at eg hevði stóran áhuga fyri tí sama sum hann, at eg rættiliga kom at kenna hann. Altíð var hann til reiðar við upplýsingum, sum eg kundi fáa nyttu av, og mangt hugnaligt prátið fingi vit her í túninum ella á veg niðan úr Heygabúðini.

Tó at Robert var góður við tað gamla, so visti hann, ta tað her ikki til at varðveita alt. Einaferð minnst eg hann siga, at fólk áttu altíð at tikið myndir, áðrenn tey brutu niður ella á annan hátt broyttu tað, sum fyrr hevði verið, so eftirtíðin á tann hátt fekk høvi at siggja, hvussu tað hevði verið fyrr. Hann legði aftrat, at tað vóru so nógv, sum áttu myndatól, at tað skuldi ikki verið at skylda uppá.

Meðan vit eru ung, hugsa tey flestu av okkum ikki um at spyrja tey eldru m.a. um hvussu teirra gerandisdagur var, tá tey vóru ung, og enn minni at festa nakað av tí á blað, sum vit fingi at vita. Men tibeitur vóru tað nøkur sum óttaðust fyri, at øll tann vitatin, okkara forfedrar áttu, fór at verða gloymd, um tey ikki gjørdur okkurt fyri at varðveita hana til komandi ættarlið. Og í so máta er tað eingin, sum hevur latið so nógv eftir seg, sum Robert Joensen.

Hjá honum var tað so, at ansurin fyri bygðasøgu var vaktur longu í barnaheiminum. Vetrarkvöldini plagdi pápi hansara at siga frá tilburðum í gomlum døgum. Seinni fór hann at spyrja og leggja sær í geyma tað, hann hevði høyrð.

Ein maður, sum Robert mangan tók til, var Elduvíks-Jógvan, sum búði undir Heygnum og var tí næsti granni teirra. Hegnisluga hevur hann lýst henda merkismannin og tann týðningin, hann fekk fyri hann persónliga.

Jú, tað vóru, tibeitur fyri okkum, mong, ið góvu sær stundir at siga frá, tá hann spurdi, og hann hevði áhuga fyri øllum síðsøguligum. Við tilfikum arbeiði er tað tó mangan so, at fólk halda seg altíð hava vitað tað, tey har fáa at vita og duga tí ikki at meta tað stóra arbeiði, menn sum Robert hava gjørt. Vit mugu eisini hugsa um, hvussu tvøriligt tað mangan var hjá honum, ið skuldi fáa skrivligt tilfar til vega uttan teir hentleikar, vit í dag halda vera so sjálvsagdar.

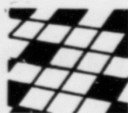
Nú er Robert farin. Seinastu ferðirnar vit sóu hann her norðuri, aftaná at hann fór vestur til dótturina í Sandavági, sat hann í rullustóli. Men eg siggi hann fyri mær, tá hann aftaná arbeiðstíð, ella seinnapart sunnudag, fór framvið á veg burtur í haga ella bara út um høgardarnar. Onkuntíð kundu vit eygleiða hann, tá hann gekk upp um Kvingaskarð, og við tí myndini í huganum hugsi eg við samkenslu um tykkum, sum eftir sita.

Ærað verið innið um Robert Joensen!

Freydis

117	T.N.D. REGLA	VEGUR HAVN	SVARA	T.N.D. 2 REGLA	LITUR	LEGN	METUR	DÝR	KONA	R.D. REGLA	BYUR NER BAKK	SKOTSK CYGEL	KRÖNUR	ORY-GEN	RÍS
EFFER- SAG REGLA															
DENSK CYGEL					ÁSERIET ANTONN		STONNUR VOKALUR							SYF KONA	2
NOTI		JARBIN VOLT					KLASSI SKIPARI						TÍ- LYNDI		
NAVN								FYLKING VIETNAM					TÝSK- LAND	NORGE GENI	
HER- MABUR		EDD GRANT		ITALIA	TETT	TVILJÓ	NULL RÓGV LARSEV					TUSUND (GAMLI)	EYD		
J.P. REGLA														NATRIUM YNDI	
BILUR		TVILJÓ TIMOTHY		NEINOS RYEUR			RUSENNI SKRID					FYR- SETING			4
TOKKIR						SEINE TÁLIA		Æ				ÓTETTUR FUGLUR			ROMAR TAL
STOLT					5	I BATI ØR						FØR- NAVN KLAKS- VIK			
ITALIA		TÍKKAR					SOMSUM								ØKKAR
EDD		FALL NEMA					MABUR							SPANIA MABUR	
ANTONN		KL 400 SNAR					ST GAMLI					MABUR	HUNN- VATN SVAVUL		
FAR					KÖS KALJUS		BÝ- LINGUR								
	L EGO						ÁSERIET			TUMMAS KALSEN	SO VOKALAR		TA BYUR Á BARNH		
BITIN					LITUR BELGIA		SAMMAR SPANIA								
GEORGIA												SIKKIR			8

© EES, 1992

KROSSORDAGÁTA

Loysnin frá seinastu viku Loysunarorðið: TROLLEMMUR

B	R	E	S	T	I	R	O	G	B	E	I	N	I	R	
O	D	A	H												N
R	I	V	K	O	L	L	I		R	N		R	U	N	I
B	I	N	R	I	V	S			G	O	M	L	U	M	
O	G	N	A	S	T		A	K	R	A	B	O	R	G	
Y	Y	S	H				T	R	A	A					S
A	S	T	A	P	I		L	K	N		K	A	J		
R	Ú	T	V	H			I	A	T		M		T	Ú	
N	R		N	O	R	B	B	Ú	G	V	I	N	R		
E	L	I					E	V		E	R	G	O	V	I
S	U	B	R	I	N	G	U	R			A	L		R	A
116	L	I	A	S	I		N	G	O		K	K		R	
S	A		N	I	X	O	N			V	A	R	L	O	M
A	A	K				B	A	L	I		E	I	N	E	
M	A	L	I	A	A					F	D	E	R	G	U
S	U	N	D	A	B	E	R	G			D	R	O	N	G

Hvønn leygardag

er krossordagáta í blaðnum. Drigið verður millum øttu min-
sendu loysnirnar. Vinningurin er ein bók frá Bókadeild
Føroya Lærarafelags ella Føroya Skúlabókagrunni. (Krossa
av á listanum høgumegin, hvørja tú best kundi hugsað tær).

Fyri at verða við í dráttinum um vinningin, má loysunar-
orðið vera okkum í hendi í seinasta lagi hósdagin. Vinnarin
verður saman við loysu gátuni kunngjørdur í blaðnum næsta
leygardagin.

Sendið loysunarorðið til: Sosialurin, Box 76, 110 Tórshavn -
og viðmerkið »Krossordagáta nr. ...« á bjalvan.

Vinnari: Oliver E. Skouenby,
J. M. Thielesvej 4 uln.,
DK-1961 Frederiksberg C.

Loysunar-

orðið:

Navn:

Bústaður:

Bygd/býur:

Lesið føroyskt – hugsið føroyskt!

Frá
BÓKADEILD
FØROYA LÆRARAFELAGS:

- ☐ Ljósini slókna
- ☐ Søgur úr Port Janua
- ☐ Biblían í orðum og myndum
- ☐ Indiánararnir. Sögan um upprunafólkið í Norðuramerika
- ☐ Mangt er millum himmal og jørð

Frá
FØROYA
SKÚLABÓKAGRUNNI:

- ☐ Samfelagsfrøði 1. Tú og samfelagið
- ☐ Heimssøga 1
- ☐ Sögan um hini
- ☐ Lív og gróður
- ☐ Orðaskyn. Mín fyrsta orðabók

Bøkur og annað tilfar
– bæði innan og uttan skúlagátt.